

Den fjerde krigs-jul.

Denne julen er den fjerde krigs-jul for det norske folk.
For en del av våre sjømenn er det kanskje den fente.

Det har vært en lang og hard tid, både for dem som har vært hjemme og for dem som har måttet oppholde seg utenfor Norges grenser. Og i sørdeleshet har det vært en hard og vond tid for våre sjømenn.

En mann som skulle være fortrolig med sjøfart og sjøliv skrev en gang for mange år siden, at sjømannslivet på ingen måte var mere farefullt enn hvilket som helst arbeid på landjorden. Denne påstand kan kanskje være riktig når det gjelder å bedømme forholdene i fredstider men i krigstider, - og særlig hvis en tar hensyn til de nævnevante former for krigsførsel, tror jeg det må innrømmes at sjømannens virke er mere nerveslitende og mere farefullt enn de fleste arbeidsgrener på landjorden.

Den norske sjømannsstand slet hardt også under forrige verdenskrig, og mange mistet livet, ble kröplinger eller helseklause for livstiden på grunn av tyskernes uinnskrenkede ubåtkrig. Men den gang var Norge et fritt land, og sjømennene kunne da komme i forbindelse med sine redere og med sine familiær.

Under denne krigen har tyskernes okkupert Norge, og vår sjømannsstand har derved stort sett vært avskåret fra å høre noe fra hjemmet. De vet at de som befinner seg i Norge har hatt det vanskelig på mange måter, men noen sikker og pålitelig underretning om hvordan hver enkelt familie har det, kan de ikke få. Når en dessuten vet at de natt og dag må være på vakt, ikke bare mot u-båter, men også mot flyangrep, - så forstår en i allfall nos av den nervepikjenning og de farer som våre sjøfolk har måttet arbeide under. Men sjøfolkene har ikke gitt opp. De har gjort sin plikt mot Norge, og mer enn det. Det er vår handelsflåte og vår sjømannsstand som i første rekke har sørget for at Norges sak er kjent verden over. De har, tross okkupasjon, terror og tvang hjemme i Norge, vist at det er et Norge ute på alle verdenshav, som ved sin innsats kjemper for våre hjemmefrigjørelse for landets gjenreisning og for oppgjør, gjengjeldelse og straff over alle krigsforbrytere og fedrelandsførredere.

Når vi ser tilbake på disse årene kan vi med dikteren si:

So lang ei tid,
so lang ein strid,
og anno stend me midt deri.

Men utan sut
den norske gut
vil halda striden ut.

Og det norske folk, og især våre sjøfolk, vil holde ut til striden er slutt og seier er vundet.

Denne julen er lysere enn noen av de foregående under krigen. De allierte går fra seier til seier, og det uunngåelige og fryktelige nederlag griner våre undertrykkere i møte på alle fronter.

Og i lyset av denne situasjon hilser jeg alle norske sjømenn, hvor de enn seiler, med et

Gledelig jul

og

Godt nytt år!